

Formanden: Disse Ændringer ere forhandlede og afgjorte.

Christian Rasmussen: Ja, jeg skal afholde mig fra en Omtale af dem. Det ærede Medlem holder tværtimod paa den høje Beskyttelse, der maaske kan give Roedyrkerne en lille Fordel. For Resten er det vel tvivlsomt, om den gør det; de her foreslaaede Nedsættelser ville neppe gøre noget stort Skaar i Roedyrkernes Indtægter. Men det ærede Medlem holder paa den høje Beskyttelse, der dog i første Række, som den hidtil har gjort, maa fylde Penge i Sukkeraktionærernes Lommer til Skade for den store konsumerende Befolkning.

Bjerre: Da jeg hørte det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow) tale om Sukker ved Toldlovens 1ste Behandling, fik jeg en vis Beundring for ham. Jeg troede, at det ærede Medlem talte med Sagkundskab, og jeg gik ud fra, at det, han sagde, var nogenlunde at stole paa. Naar jeg nu hører det ærede Medlem i Dag, synes jeg, det er ganske forbavsende, hvor det ærede Medlem har tabt i Intelligens og i Sagkundskab. Jeg har i Dag hørt en Udtalelse af det ærede Medlem, hvorved han ganske hen i det blaa har dømt Udvalget til ikke at have Spor af Forstand paa den Sag, vi her behandle. Skønt jeg ved 1ste Behandling ikke fulgte nøje med hele Forhandlingen om Sukkerlovgivningen, vil jeg sige, at siden da har jeg sat mig ind i Sagen, og i Dag er jeg parat til at optage en Debat med det ærede Medlem om en hvilken som helst Sats. Naar jeg i Dag hører det ærede Medlem sige ganske hen i Vejret, at vi nedsætte Beskyttelsen, maa jeg sige, at han er falden i min Agtelse som sagkyndig, og jeg skal tillade mig at bevise, at hans Udtalelser ere ganske umotiverede.

Han siger, at vi have nedsat Beskyttelsen. Lad os se, hvordan Forholdet var før, og hvordan det er nu. Forholdet er nu det, at de danske Sukkerfabrikker svare 4,50 Øre pr. Kilo, hvorimod alle andre, der indføre til Raffinering eller Forbrug, svare 6 Øre af den lave Sats og 12 Øre af den høje Sats. Det er altsaa 1½ Øre pr. Kg. og ¾ Øre pr. Pd. i Beskyttelse. Jeg var i 1891 Medlem af Toldudvalget og var ikke med til, men maatte finde mig i, at de fik denne forøgede Beskyttelse. De Herrer i de danske Sukkerfabrikker sige ganske vist i et Andragende, at Beskyttelsen blev betydeligt reduceret i 1891, men det er en

Kendsgerning, at den blev forhøjet, nemlig fra ca. 8 pCt. op til 16—17 pCt., højere i alt Fald, end Tauber og jeg og andre den Gang vilde være med til. Den blev altsaa forhøjet den Gang. Og hvad gøre vi nu? Nu foreslaar Ministeren med de Ændringer, som foreligge, og som ere tiltraadte af os, som den laveste Sats for Fabrikkerne 4 Øre pr. Kg. og den højeste 7,5, og § 2 i Lovforslaget om Sukkerafgiften begynder med 5,2 Øre for Sukker til Raffinaderi. Hvordan staa saa Raffinaderierne og Indførselen der overfor? Til Raffinaderibrug skulde de før svare 3, men nu skulle de svare 5,5, og Importørerne skulde de første Aar svare 7, senere 6 og paa det højeste 10. Gaar man det igennem, vil man se, at Gevinsten er ubetinget paa de danske Sukkerfabrikkers Side. Jeg skal ikke tale om, at der er en Nuance, som er vanskelig at udligne, og som det ærede Medlem og andre, der ville sige, at vi ere for haarde ved dem, søge at slaa en stor Kapital af. Det er det, at hvis de før vilde indføre Raasukker til Raffinaderi, til Forbrug, til Konsum, maatte de ikke indføre det til en højere Standardprøve end Nr. 18 til den laveste Grænse af 6 Øre pr. Kilo, hvorimod de danske Sukkerfabrikker kunde gaa indtil Nr. 19, ikke, som Ordføreren sagde i Dag, Nr. 19 med. Der er en lille Nuance derimellem Nr. 18 og Nr. 19; den Fordel havde de. Man ser altsaa, at derved maatte de konkurrere ved den højere Afgift med den fine Melis og skaarne Melis og Kandis, helt op til 12 Øre. Nej, det er ikke deri, Styrken ligger. Og Farin er nu en Gang Farin og kan ikke erstatte den fine Topmelis, den fine, skaarne Melis og den fine Kandis. Der er nogle Folk, der ville have den. Men den havde den Fordel, at den overfor den indførte Farin til den lavere Skala blev foretrukket og gik foran. Men desuagtet se vi — den af Finansministeren forelagte Oversigt viser, hvor meget der er indført —, at der til Trods for, at den i den gamle Toldlovs Position 127, som omfatter den, var beskattet med 12 Øre pr. Kilo, kun er indført godt og vel 3 Mill. Kilo til Forbrug, hvorimod der af det Sukker, som er ansat til den lavere Sats: Puddersukker og Farin, er indført 4½ Mill. Kilo. Og det er det, siger jeg, som de have konkurreret med paa Markedet. Den Kende, det var lysere, den lille Smule, det var over 18, gav dem en Chance i Handelen, i Agitationen fra Købmand til Købmand. De kunne sige: Her er et finere, et lysere Sukker, det falder noget